

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם גילי פדידה ת.ז. 023829799

1
2
3
4
5

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן שפירא
הנאשם ובאת כוחו עו"ד רויטל קוצר

6
7
8
9

פרוטוקול

10

הכרעת דין

11
12
13

בפתח הדברים אבהיר כי החלטתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

14
15

עובדות כתב האישום וזירת המחלוקת-

16
17
18
19

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הסגת גבול פלילית – עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין התשל"ז -1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של גניבה – עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

20
21
22

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.11.16 עבדה המתלוננת בסטודיו לקעקועים ברחוב רזיאל 9 בנתניה. בסמוך לשעה 16:38 עלתה המתלוננת לקומה השנייה בסטודיו תוך שהיא מותירה את התיק האישי שלה ללא השגחה וכשדלת הסטודיו פתוחה. התיק הכיל: ארנק, רישיון נהיגה, תעודת זהות, מפתחות של בית המתלוננת והסטודיו, כרטיס אשראי ו-3,000 ₪ במזומן (להלן: "הרכוש הגנוב").

23
24
25
26
27

בהמשך לאותן נסיבות, נכנס הנאשם דרך דלת הסטודיו, ניגש לתיק המכיל את הרכוש הגנוב, נטל אותו ויצא מהמקום.

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

2. הנאשם כפר באשמות שיוחסו לו. לשיטת הנאשם, הוא לא נכח בסטודיו המתואר בכתב האישום וממילא לא גנב ממנו דבר. נמסרה כפירה כללית אף בעצם הגניבה, מחוסר ידיעה. הנאשם מסר כי אין בידו לספק טענת אליבי כיוון שנחקר כשנה וחצי לאחר האירוע.
3. מטעם המאשימה העידו החוקרים דורון ברזילי ובתיה רוקח והוגשו מזכרים שנערכו על ידם. העידו אף השוטרים אבי אשכנזי ודקל עוקב וכן גובה אמרת הנאשם (ת/13) החוקר יוסי מימון. עוד העידה המתלוננת, הגב' מאי ליליאן, תוך שהוגשו סרטון מצלמת האבטחה מן הסטודיו ת/4א ואמרת המתלוננת במשטרה (ת/1).
4. ראיות התביעה אינן כוללות בחובן עדות ראייה לביצוע העבירות או עדות אחרת היכולה להפליל את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו (כגון: עדות אודות התנהגות הנאשם או דבריו לאחר ביצוע העבירות). לא הוצגו אף ראיות מדעיות הנוגעות לזירה או למוצגים, היכולות לקשור את הנאשם לנטילת הרכוש הגנוב. בהמשך לזאת, השאלה הטעונה הכרעה במקרה דנן הנה כלום די בסרטון מצלמת האבטחה שבסטודיו ת/4א ובעובדה שהשוטר אשכנזי טוען כי זיהה את האדם המופיע בו כנאשם, כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

דיון והכרעה-

5. לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות והעדויות שהוצגו בפניי ושקלתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי העבירות המיוחסות לנאשם לא הוכחו מעבר לכל ספק סביר.
- ראשית**, נוכח מאפייניו של הסרטון, לרבות מיקום מצלמת האבטחה, זויות צילומו של הנאשם ומשכו הקצר של הסרטון, ובהתחשב ביכולתו המוגבלת של ביהמ"ש לרכוש "היכרות" קרובה עם הנאשם לצורך זיהויו במקרה דנן, תכנו של הסרטון אינו מוביל להתרשמות בלתי אמצעית חד משמעית של בית המשפט בדבר זהות בין הנאשם לבין האדם המופיע בסרטון.
- שנית**, עדותו הדלה של השוטר אשכנזי ביחס לזיהויו והיעדר ראיות בדבר היכרות מוקדמת מספקת ומשמעותית בין השוטר לבין הנאשם, אינם מאפשרים לבסס הרשעה על סמך עדות השוטר, כראיה יחידה.
- שלישית**, הסרטון ת/4א מסתיים ברגע שרואים את האדם המופיע בו מושיט ידו לעבר תיק. אין בו תיעוד לנטילת התיק בפועל ע"י אותו אדם וליציאה שלו מן הסטודיו עם התיק, באופן המותיר ספק האם הושלמה עבירת הגניבה ע"י האדם המופיע בסרטון.

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 רביעית, מחדלי החקירה והימנעות היחידה החוקרת מביצוע בדיקות שונות, שהיה בהן כדי
2 לעבות את הראיות בתיק, מצטרפים לקשיים הקיימים בנוגע לזיהוי הנאשם ופועלים כנגד
3 הרשעתו של הנאשם.
4
5 פרוט טעמי הכרעתי יובא להלן;

ראיות התביעה-

6
7
8
9 .6. עדותה של הגב' ליליאן זית (המתלוננת) -
10 אמרת העדה בחקירה מיום 18.11.16 שעה 18:53 הוגשה בהסכמה כראיה לאמיתות תכנה
11 (ע' 4 ש' 9-10) וסומנה ת/1.
12 בהתאם לאמור בת/1, ביום גביית האמרה, עבדה העדה ברח' רזיאל 9 בנתניה, בסטודיו
13 לקעקועים. בשעה 16:40 עלתה העדה לקומה השנייה בסטודיו לקחת משהו, הייתה כמה
14 דקות למעלה, וכאשר ירדה הבחינה שהתיק שלה, שהיה מונח ליד הדלת האחורית נעלם (ש'
15 1-3). העדה בדקה מצלמות וראתה שבדיוק בשעה זו נכנס לסטודיו גבר, לקח את התיק שלה
16 ונמלט. הוא תועד במצלמות, העדה איננה מכירה אותו.
17 עוד נרשם באמרה ת/1 כי במהלך גביית העדות העבירה העדה למייל המשטרתי את הסרטון
18 (ש' 4).
19 הוסיפה העדה והבהירה בחקירה כי דובר בתיק שחור שהכיל ארנק, רישיון נהיגה, כסף מזומן
20 בסך של 300 ₪, מפתחות של הסטודיו ושל הבית, מסמכים שונים וכרטיס אשראי (ש' 6).
21 בעדותה בבית המשפט שבה העדה וחזרה על גרסתה בחקירה. העדה הבהירה כי לסטודיו יש
22 דלת קדמית ודלת אחורית המובילה לחניה. כשהיא עלתה לקומה השנייה, התיק שלה נשאר
23 בקומה התחתונה ליד הדלת של החניה. כאשר ירדה למטה לא ראתה את התיק שלה, בדקה
24 במצלמות, ראתה את הגניבה והביאה את זה ישר למשטרה (ע' 19 ש' 13-16).
25 לאחר שהוצג לעדה הסרטון ת/4א, אישרה כי זה הוא הסרטון שהעבירה למשטרה וציינה כי
26 לא ביצעה כל עריכה בסרטון (עמ' 19 ש' 18-21).

הסרטון ת/4א-

27
28
29
30 א. בטרם אנתח את הסרטון ואת התמונה שהופקה מתוכו (ת/2א), אייחד מספר מילים
31 בנוגע לקבילות הסרטון. הסנגורית הביעה הסתייגויות שונות ביחס לקבילות הסרטון
32 האמור וטענה כי לא ברור האם הסרטון שהביאה המתלוננת הוא הסרטון ממנו
33 הופקה התמונה, שנשלחה לצרכי זיהוי במייל המשטרתי, ולא ברור מהי התמונה

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 שראה השוטר המזהה, וזאת נוכח פגמים בתיעוד חלק מהפעולות שנערכו ביחס
2 לסרטון.
3 בהקשר זה יוער, כי בעבר כאשר נבחנה קבילותה של ראיה מן הסוג האמור, נבחנו
4 בצורה דווקנית יחסית מספר פרמטרים הנוגעים לצד הטכני כגון: תקינות מכשיר
5 ההקלטה ומיומנות המקליט, אך בעקבות ההתפתחות הטכנולוגית בתחום, המבחן
6 לקבילותה ולמשקלה של הראיה הומר במבחן מהותי, "שלמות הראיה", כך קבילות
7 ראיה תיפסל אם עולה החשש לפיה ההקלטה אינה מציגה תמונה אמينة של השיחה
8 או של האירוע המתועד בה (לעניין זה ר' והשווה: ע"פ 2801/95 קורקין נ' מ"י פ"ד
9 נב(1) 791).
10 במקרה דנן, העידה המתלוננת, כפי שיובא בהמשך בפירוט, כי לאחר שהבחינה
11 בהיעלמות תיקה, היא בדקה את מצלמות הסטודיו, ראתה את הגניבה והביאה את
12 זה ישר למשטרה (ע' 19 ש' 16-13). לאחר שהוצג לעדה הסרטון ת/א4, אישרה כי זה
13 הוא הסרטון שהעבירה למשטרה וציינה כי לא ביצעה בו כל עריכה (עמ' 19 ש' 18-
14 21). הסנגורית לא הטיחה בעדה שאלות בנושא זה ולא נמצאה סיבה ממשית לפקפק
15 בכך שמה שרואים בסרטון הוא מה שהורד ממצלמות האבטחה של הסטודיו ללא
16 עריכה, אף שברי כי לא כל הצילום הנוגע לעניין הופק מן המחשב אלא רק חלק ממנו
17 (אורכו של הסרט שניות ספורות). משכו הקצר של הסרטון וסמיכות הזמנים בין
18 קרות האירוע לבין הבאת הסרטון למשטרה (כשעתיים בלבד) מאששים את גרסת
19 המתלוננת ופועלים אף הם כנגד החשש מפני התערבות בתוכן הסרטון. בהתאם
20 לאמור באמרה ת/1, שהוגשה בהסכמה כראיה לאמיתות תכנה, המתלוננת העבירה
21 בנוכחות החוקרת במהלך חקירתה, את הסרטון למייל המשטרתי (ש' 4).
22 מן המזכר שערך החוקר דורון ברזילי 10 ימים לאחר האירוע נושא כתב האישום,
23 ביום 28.11.16 (ת/א2), עולה כי החוקר צפה בסרטון, השייך לתיק פ"א 498785/16
24 (מספר התיק בו עסקינן), וביצע PRINTSCREEN לנקודה היחידה בסרטון שבה
25 רואים את פניו של החשוד. התמונה שהוקפאה הודפסה ומהווה חלק מן המזכר
26 ת/א2.
27 בעדותו בביהמ"ש מסר החוקר, לאחר שצפה בדיסק ת/א4, כי הדיסק ת/א4 הוא
28 הסרטון בו צפה במהלך החקירה ושממנו הוקפאה התמונה ת/א2. עוד העיד החוקר,
29 כי הוא נתבקש להפיץ במייל המשטרתי את התמונה ת/א2 וכך עשה (ע' 8 ש' 9-1)
30 (ראו גם ת/א3).
31 יובהר, כי השוואה בין התמונה המופיעה בת/א2 ובת/א3 לבין הסרטון ת/א4 מצביעה
32 בברור וללא כל ספק על כך שהתמונה הוקפאה מן הסרטון האמור ולא מכל מקור
33 אחר.

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 הדיסק שהוגש לביהמ"ש ת/4 מסומן כך שעל גביו נרשם בטוש: "פלא: 498785/15
2 מצלמות אבטחה גניבת תיק בחנות קעקועים ברח' רזיאל 9 בנתניה".
3 השוטר אבי אשכנזי, שעדותו תנותח בהמשך, אישר בעדותו לביהמ"ש כי התמונה
4 ת/3 היא התמונה שאותה ראה ושבעזרתה זיהה את הנאשם, אלא שכשהועברה
5 אליו וראה אותה במכשיר הטלפון הנייד, דובר בתמונה צבעונית (ע' 11 ש' 18-19).
6 טרם סיום אוסיף, כי מעדות החוקרת רוקח עלה כי לתיק החקירה שבנדון צורפה
7 תמונה אחת בלבד (ת/3א).
8 סוף דבר, אף שבתיעוד המשטרה של הטיפול בתוכן מצלמת האבטחה נפלו פגמים,
9 אני נותנת אמון מלא בעדות המתלוננת, שזיהתה בביטחון רב את הסרטון ת/4א
10 כמייצג את האירוע, כמו גם בעדויות השוטרים שהתייחסו לתמונה ת/3א. מלוא
11 הנתונים שהוצגו בפניי מאפשרים לקבוע כי מבחינה מהותית אין חשש שהסרטון
12 ת/4א מייצג תוכן ערוך או משובש (ארכו 9 שניות בלבד) וכי הוא מתעד את האירוע
13 מושא כתב האישום. נוכח האמור, אני מוצאת שהסרטון ת/4א הנו ראייה קבילה.
14

ב. תוכנו של הסרטון ת/4א-

15 הסרטון מתחיל בשעה 16: 38: 48, מצד שמאל נראה קיר ועליו מראה, לצדה מתלה
16 שמתחתיו שולחן קטן. על המתלה תלוי תיק ועל השולחן מונח תיק.
17 בשעה 16: 38: 53 נראה אדם נכנס לחדר, עם תיק גב, בידו הימנית מחזיק כוס, בשלב
18 הראשוני נוכח זווית המצלמה, הפנים לא מופיעות בתמונה. לאחר מכן הוא מתכופף
19 מעט ומביט, כמו מחפש משהו בצד. בשלב זה נראה רק חלק של הפנים. בשעה
20 16: 38: 55 האדם מתקרב לעבר התיק שעל השולחן ולפני שהוא מושיט אליו יד יש
21 שניה שבה נראות הפנים. לאחר מכן הוא מתכופף להושיט יד ואז הפנים מוסתרות
22 מאחורי התיק שתלוי על מתלה הקיר. בשעה 16: 38: 56 הסרטון מסתיים כאשר ניתן
23 לראות שהאדם נוגע בידו בתיק שעל השולחן.
24 לא רואים שהאדם מרים את התיק ויוצא עמו מן החדר.
25

ג. השוואת דמות הנאשם לדמות המופיעה בסרטון ע"י ביהמ"ש-

26 ביהמ"ש העליון דן לא אחת בשאלת יכולתו של ביהמ"ש להרשיע נאשם בעקבות
27 זיהויו בסרט מצלמת אבטחה.
28 פסק הדין המנחה בעניין זה הינו ע"פ 2653/98 יצחק בן דוד נ' מ"י (פ"ד נב(4) 529),
29 שם הרשיע בימ"ש קמא את המערער בביצוע שוד בהסתמך על זיהויו בקלטת מצלמת
30 אבטחה, כראיה מרכזית בתיק. במסגרת הדיון בערעור, התייחס כב' השופט קדמי
31
32

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 לקשיים הכרוכים בהרשעה עפ"י מראה עיניו של בית המשפט (להבדיל מהתרשמות
2 מעד), אולם קבע כי:
3 "הבעייתיות ... אינה יורדת, לפי שיטתנו, לכוחו של בית המשפט להכריע על פי
4 מראה עיניו כאמור; וכוחה מתמקד במידת הזהירות שעל בית המשפט לנהוג בה,
5 כאשר הוא עושה שימוש בכוחו זה. כפי שהוסבר בע"פ 414/76, ביהמ"ש מכריע
6 עפ"י 'מראה עיניו' - קרי: עפ"י התרשמותו - אם ליתן אמון בעד אם לאו; ובעקרון,
7 אין מקום להבחין בין הכרעה כזו לבין הכרעה בהשוואת קלסתר לתמונה, כל עוד
8 לא נדרשת בהקשר זה עדות מומחה. בדרך זו נוהג ביהמ"ש לא רק לעניין מהימנותם
9 של עדים, אלא בכל מקרה שבו מוצגות בפניו 'ראיות חפציות' - אשר על פי טיבן הן
10 מדברות בעד עצמן משל היו הן 'עדים שקטים'..בנסיבות כאלה, אין לומר
11 שביהמ"ש 'הופך לעד'. את העדות 'מוסרת' הראיה החפצית; ואילו ביהמ"ש קולט
12 אותה בחושיו, קרי: בדרך של התרשמות כאמור". (עמ' 540-539 לפסק הדין).
13 לאור האמור, החליט בית המשפט העליון לאשר את הכרעת הדין של בימ"ש קמא,
14 אך הדגיש כי על בית משפט החורף דינו של נאשם עפ"י מראה עיניו בלבד, להגביל
15 עצמו בשניים:
16 "ראשית - ביהמ"ש המכריע במחלוקת על פי 'התרשמות' מראיה חפצית, חייב
17 לנקוט זהירות יתירה, בהתחשב בכך ש'התרשמותו' אינה נבחנת בכור המבחן של
18 החקירה שכנגד; ושנית - כאשר מדובר ב'זיהוי', כבמקרה דנן, ייטיב ביהמ"ש
19 לעשות אם 'יכשיר' את עצמו לזיהוי ע"י רכישת 'היכרות' קרובה עם הגורם הטעון
20 זיהוי, 'קול' או 'קלסתר פנים'. ה'הכשרה המוקדמת' אינה משמשת רק בסיס
21 להכרעה, אלא גם גורם ראשון במעלה למניעת טעויות" (עמ' 542 לפסק הדין).
22
23 בע"פ 6864/03 מיכה ('פפה') רוקנשטיין נ' מ"י (פ"ד נח (4) 657), דחה ביהמ"ש
24 העליון את ערעורם של מיכה רוקנשטיין ומאיר חביב, שהורשעו על ידי בית משפט
25 זה בשוד מלטשת יהלומים ברמת גן. הראיה העיקרית, עליה נסמכה הרשעתו של
26 מאיר חביב בעבירות המיוחסות לו, הייתה זיהויו ע"י בימ"ש כמי שהופיע בתמונות
27 שהופקו ממצלמות האבטחה של המלטשה, וזאת אף שמטעמו של נאשם זה העיד
28 מומחה לאנתרופולוגיה שגרס כי לא ניתן לזהות הנאשם. בדחותו את ערעור הנאשם
29 מאיר חביב, קבע ביהמ"ש העליון כי:
30 "בסוגיה זו של זיהוי על פי תמונות תוך השוואה למראה פניו של נאשם, כבר נקבע
31 כי 'כעיקרון אין על בית המשפט להתנזר מהתרשמות ישירה, בהשוואה בין תמונה
32 (או תמונות) של הנאשם לדמות הנאשם העומד לפניו ... ואין בדרך זו של קבלת
33 ראיה משום פסול. שאלת משקלו של זיהוי אשר כזה הינה פועל יוצא של מכלול

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 הנסיבות במקרה הספציפי (ובכלל זה: חלוף הזמן מאז צולמו התמונות, איכותן,
2 ושינויים שחלו בפניו של הנאשם) (ע"פ 347/88 דימאניוק נ' מדינת ישראל, פ"ד
3 מז(4), 221, 330). דברים אלה נכונים לא רק ביחס להליכים המתקיימים בפני
4 הערכאה הדיונית, אלא גם בפני ערכאת הערעור, וכך נהג בית משפט זה בע"פ
5 508/89 רובין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4), 340, 343. אותה הלכה אומצה גם בע"פ
6 2635/98 בן-דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4), 529, שם הודגש (ראו עמוד 539) כי
7 בבצעו זיהוי על פי טביעת עינו, לא הופך בית המשפט לעד, הואיל וכל אשר הוא
8 עושה מצטמצם להתרשמות באמצעות חושיו מהראיות החפציות שהובאו בפניו"
9 (עמ' 669-670 לפסק הדין).

10

11 דברים דומים נקבעו בע"פ 602/06 אשר אברהם נ' מ"י, טרם פורסם (ניתן ביום
12 22.1.07), שם אישר ביהמ"ש העליון את הרשעת המערער בשוד סניף בנק בתל-אביב,
13 כשעיקר הכרעת הדין בעניינו התבססה על זיהויו ע"י בימ"ש קמא בצילומי מצלמת
14 האבטחה של הבנק, שקלטה אף את פניו של השודד. לעניין טיבה של הראיה
15 המרשיעה, אמר ביהמ"ש כי:

16 "התרשמותו של בית המשפט ממראה עיניו הוא אחד 'מכלי עבודה' חשובים
17 העומדים לרשותו, והיא נדבך חשוב ומרכזי בקביעת מהימנות עדים, בחינת ראיות
18 חפציות וכיו"ב. לא זו בלבד שבית המשפט רשאי לעשות שימוש בכלי זה, אלא
19 שתפקידו השיפוטי מחייב אותו להיעזר במראה עיניו, וכל עוד לא מדובר
20 בהתרשמות הדורשת מומחיות – אין בכך כל פסול. ... די בזיהוי זה כראיה יחידה
21 כדי להביא להרשעתו של המערער. בפועל, קיימות ראיות נוספות המחזקות את
22 המסקנה כי מדובר באדם הנכון". (ההדגשה במקור. פסקאות 4-6 לפסק הדין).

23

24 הנאשם שהה באולמי במשך 3 ישיבות בלבד, באחת מהן העיד בפניי ובאחרות ישב
25 בחלק האחורי של האולם. במהלך אותן ישיבות הבטתי בפניו ובמבנה גופו של
26 הנאשם ובמקביל הבטתי בתמונה ת/3א שהוגשה לתיק בית המשפט. אין ביכולתי
27 לומר כי הנאשם בעל תווי פנים ייחודיים או בעל מאפיין חזותי בולט אחר. התרשמתי
28 כי קיים דמיון ממשי ומוחשי בין דמותו של הנאשם, לבין דמות האדם בסרטון ת/4א
29 ובתמונה ת/3א. יחד עם זאת, מדובר בהקפאת תמונה של שניה בלבד, כאשר ביתרת
30 הסרטון לא ניתן לראות בברור את פניו של האדם. גם בתמונה שהוקפאה, פניה של
31 הדמות מצולמות ממרחק יחסי ואין מדובר בתמונת תקריב. לא ניתן לומר שמן
32 הסרטון, שאורכו כ – 8 שניות בלבד, ניתן ללמוד בצורה ברורה אודות מבנה גופו או
33 תנועות גופו של האדם המופיע בו. לא למותר להבהיר, כי לא הוצגו בפניי תמונות

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 הנאשם מזמן החקירה או סרט וידאו של החקירה, באופן שהיה מאפשר לבית
 2 המשפט היכרות קרובה יותר עם הבעות הפנים, מבנה הגוף וההתנהלות של הנאשם,
 3 כל זאת בניגוד לתיקים אחרים בהם בקשה המאשימה להתבסס על זיהוי באמצעות
 4 סרטון ממצלמת אבטחה.
 5 על יסוד משנה הזהירות, בה מחויב ביהמ"ש לנקוט, טרם שיכריע הדין על סמך זיהוי
 6 הנאשם על פי מראה עיניו שלו ובהתחשב בכך שלא אוכל לומר שרכשתי "היכרות"
 7 קרובה דיה עם הנאשם במהלך ההליך שהתנהל בפניי (ראו האמור ע"י כב' הש' קדמי
 8 בע"פ 2653/98 יצחק בן דוד נ' מ"י דלעיל), הגעתי למסקנה כי אין ביכולתי לקבוע,
 9 רק עפ"י מראה עיניי, ברמת הוודאות הדרושה בפלילים, כי הנאשם הוא הדמות
 10 המופיעה בסרט מצלמת האבטחה ת/4 (למסקנה דומה ראו תפ"ח (ת"א) 1021/06
 11 מדינת ישראל נ' יוסי דוידוב; ע"פ 3151/08 יוסי דוידוב נ' מדינת ישראל,
 12 26.5.10).

13

14

8. זיהוי הנאשם ע"י השוטר אבי אשכנזי –

15

16

16 א. בהתאם לפסקי הדין שנסקרו מעלה, כשם שזיהוי הנאשם על פי מראה עיניו של בית
 17 המשפט יכול להוות ראיה מכרעת, הרי שאין מניעה משפטית לקבל כראיה את זיהוי
 18 הנאשם בסרט המצלמה ע"י אנשי המשטרה המכירים את הנאשם, אם כי משקל
 19 הראיה עשוי להשתנות בהתאם לאיכות סרט המצלמה, למידת ההיכרות עם הנאשם
 20 ולוודאות הזיהוי.

21

22

ב. עדות השוטר אבי אשכנזי -

23

משמש כשוטר קהילתי במרכז העיר נתניה, נמצא במשטרה 25 שנה.

24

24 במזכר שערך השוטר מיום 2.11.17 (ת/5) נרשם: "**בעקבות הפצת תמונות חשודים**
 25 **בתחנת נתניה על ידי משרד הזי"ט בתאריך 30.10.17 באירועים שונים. הבחנתי**
 26 **בתמונה אחת שבה נראה חשוד בתיק 498785/16 של גניבה וזיהיתי כי מדובר בבחור**
 27 **בשם גילי פדידה...אותו אני מכיר מעבודתי במשטרה ולכן העברתי את המידע**
 28 **להמשך טיפול בתחנה.."**

29

29 בעדותו בביהמ"ש הוצגה לשוטר התמונה ת/3 והוא אישר כי זו התמונה שאותה
 30 זיהה ושבועזרתה זיהה את הנאשם, אלא שכשהועברה אליו וראה אותה במכשיר
 31 הטלפון הנייד, דובר בתמונה צבעונית (ע' 11 ש' 18-19).

32

32 בחקירה הנגדית מסר השוטר כי אינו מכיר את בני משפחת הנאשם ולא ניסה לבדוק
 33 אם יש קרוב משפחה שדומה לנאשם. עוד העיד כי הכיר את הנאשם שנתיים לפני

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 כתיבת המזכר ת/5, טיפל באירוע אחד בו היה מעורב הנאשם ובעקבות כך מכיר אותו
2 (עי' 12 ש' 14-8, 18).

3 עוד אציין, כי העד לא הבהיר מה מידת השכנוע שלו בכך שהאדם המופיע בתמונה
4 ת/3א הוא הנאשם, העד לא צפה בסרטון ת/4א ולא התייחס אליו בעדותו.

5

6 לא מצאתי כי די בעדותו של השוטר אשכנזי כדי לבסס קביעה לפיה הנאשם הוא
7 המופיע בסרטון ת/4א.

8 נקבע בפסיקה כי שומה על זיהוי מן הסוג האמור להתבסס על היכרות מוקדמת
9 ממשית ומבוססת בין המזהה לבין הנאשם. היכרות מן הסוג האמור עשויה להירכש
10 לאחר מספר משמעותי של חשיפות, תוך שהמזוהה נצפה מזוויות מבט ובתנאי
11 תאורה שונים, לפרקי זמן מהותיים ובמגוון של הבעות פנים. בניגוד לכך, העד אשכנזי
12 מסר כי פגש בנאשם באירוע קודם אחד בלבד, שהתרחש ככל הנראה מספר חודשים
13 לפני כתיבת מזכר הזיהוי (עי' 12 ש' 20). העד לא פרט בעדותו את נסיבות היכרותו עם
14 הנאשם ולא תאר את מהות האירוע הקודם בו פגש בנאשם, מתי בדיוק אירע, כמה
15 זמן שהה במחיצת הנאשם באותו אירוע ובאלו נסיבות. לא ברור לי האם מדובר
16 בחשיפה של דקות, של שעות או של ימים, האם השניים שוחחו ארוכות או שהעד רק
17 ליווה את הנאשם בניידת למשל, האם הביט בנאשם לאורך זמן.

18 בניגוד למקרים אחרים בפסיקה, בהם השתית ביהמ"ש ממצא על זיהוי של שוטרים
19 שצפו בסרטון אבטחה, במקרה דנן לא מסר העד הסבר לזיהוי שלו את הנאשם,
20 ולסממנים אשר הובילו אותו למסקנה כי האדם המופיע בתמונה הוא הנאשם (האם
21 התבסס על תווי הפנים, על מבנה הגוף, על ביגוד אופייני וכו'). אין מדובר אף בזיהוי
22 שמבוסס על תנועות גוף או על התנהלות ייחודית, שכן הזיהוי בוצע על בסיס תמונה
23 בודדת שמייצגת שניה בסרטון. לא התרשמתי כי ננקטה זהירות כנדרש טרם הזיהוי,
24 שהרי העד אפילו לא ביקש לצפות בסרטון טרם הזיהוי, אלא הסתפק בתמונה בודדת
25 שהועברה אליו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד. קשה להשתחרר מן הרושם כי
26 הזיהוי שביצע העד הוא זיהוי לצרכי פתיחת חקירה והצבעה על חשוד אפשרי בעל
27 דמיון ניכר לדמות שבתמונה, להבדיל מזיהוי חד משמעי מושכל, שבוצע בזהירות
28 המתבקשת, וודאי עת מדובר בראיה יחידה בתיק החקירה.

29 נוכח האמור, אין ביכולתי להעניק את מלוא המשקל הראייתי לזיהוי הנאשם ע"י
30 השוטר אשכנזי ובהיותו ראיה יחידה לחובת הנאשם, לא די בו על מנת לבסס הרשעה
31 במידת הוודאות הנדרשת בפלילים.

32

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

9. למעלה מן הצורך, אדגיש כי הסרטון ת/4 אינו מתעד, כאמור, גניבה מושלמת של תיק, אלא נקטע ברגע שהאדם מושיט ידו ונוגע בתיק, בעודו על השולחן.
- באי כוח הצדדים לא בקשו התייחסות המתלוננת לכך שבסרטון ת/4 שהוגש לתיק ביהמ"ש, לא נראית השלמת הגניבה אלא הוא נעצר בעת שרואים אדם שולח יד לעבר התיק, מבלי שנראית יציאת אותו אדם מן הסטודיו. לא ברור האם בזמן אמת ראתה העדה יותר והסרטון שהועבר למשטרה קטוע או שמא זה מה שראתה גם בזמן אמת בסטודיו. ככל שהסרטון קטוע, לא הובהר מדוע נקטע באופן המתואר. העדה לא שאלה ע"י מי מהצדדים כמה זמן חלף מאז שעלתה למעלה ועד שירדה חזרה (אף שהעידה כעיקרון שמדובר בזמן קצר), האם צפתה בתיעוד המצלמות לאורך כל הדקות הללו והאם היה אדם נוסף שנכנס לסטודיו במהלך.
- התוצאה היא שהסרטון ת/4 אינו מצביע, בהכרח, על גניבת התיק ע"י הדמות המופיעה בסרטון אלא על כך ששלחה את ידה ונגעה בו. טרם הנגיעה נראית הדמות מתבוננת בזווית כלפי מעלה ולא מן הנמנע שאותו אדם ביקש לבחון נוכחות מצלמת אבטחה במקום. על בסיס הסרטון שהוגש לעיוני, אין לשלול אפשרות שהאדם הנצפה בסרטון נמלך בדעתו נוכח הימצאות המצלמה והחליט בסופו של יום שלא ליטול את התיק לידי. אין ראייה ברורה מהו פרק הזמן שחלף מאז שעלתה המתלוננת למעלה ועד שירדה חזרה ולא נשללה האפשרות שאדם אחר נכנס לסטודיו בפרק הזמן האמור ולקח ממנו את התיק.
- נוכח האמור, נותר ספק האם הדמות המופיעה בסרטון ת/4 אכן גנבה את התיק או שמא אדם אחר עשה כן בטרם ירדה המתלוננת למטה.
10. מחדלי החקירה-
- המתלוננת הגישה תלונה והביאה את הסרטון ת/4 למשטרה ביום האירוע, בתאריך 18.11.16. הנאשם עוכב לחקירה רק שנה ושלושה חודשים לאחר מכן, באופן שיכולתו למסור גרסה ברורה באשר למעשיו ביום הנוגע לעניין, הייתה מוגבלת ביותר.
- מאז הגשת התלונה ואף לאחר זיהויו של הנאשם ע"י אבי אשכנזי, לא עשתה המשטרה כל פעולת חקירה שתכליתה קידום החקירה ובדיקת מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו. כך, למשל, לא נשלח איש מז"פ לסטודיו ולא נעשה ניסיון להוציא טביעות אצבע אף שנראה כי האדם בסרטון לא לובש כפפות. ויודגש – כדי להגיע לנקודה המצולמת היה צריך לעבור מקומות נוספים, החזיק כוס בידו וכו', אך דבר בזירה לא נבדק.
- לאחר זיהויו הנאשם ע"י אשכנזי, ניתן היה לבצע איכון למכשיר הטלפון של הנאשם על מנת לבחון נוכחותו בזירה עובר לאירוע, ברם הדבר לא נעשה.
- בהתאם לעדות המתלוננת, נגנב, בין היתר, כרטיס אשראי. לא נעשתה בדיקה ולא נמסר מידע האם הגנב עשה שימוש בכרטיס האשראי וככל שכן – היכן ובאלו נסיבות.

בית משפט השלום בנתניה

26 נובמבר 2019

ת"פ 17028-04-18 מדינת ישראל נ' פדידה

1 חרף הכחשת הנאשם את העבירות, לא עשתה המשטרה דבר במהלך החקירה והסתפקה
2 במזכר דל ולקוני של זיהוי, מאת השוטר אשכנזי.
3 דלותה של החקירה והיעדר ראיות תומכות כלשהן בזיהוי הנאשם ע"י אשכנזי פועלים לזכות
4 הנאשם ונגד הרשעתו בעבירות המיוחסות לו.

פרשת ההגנה

8 11. הודעת נאשם מיום 20.2.18 שעה 13:25 (ת/13)-
9 בהודעתו עמד הנאשם על כך שאין לו כל קשר לחנות הקעקועים ומעולם לא היה במקום.
10 כאשר הוצג בפניו הסרטון, ציין הנאשם כי אין מדובר בו ותיאר כי כל שהוא רואה זה בחור
11 עם תיק על הגב וכי מדובר במישהו אחר (עמ' 2 ש' 10-15). הנאשם הוסיף כי אינו הולך עם
12 תיק על הגב.

14 12. עדות הנאשם בבית המשפט -
15 הנאשם שב והכחיש כל קשר לגניבת התיק מחנות הקעקועים. לשיטת הנאשם, יש לו פרצוף
16 שרבים אומרים שדומה לאחר אבל לא הייתה לו דריסת רגל במקום (ע' 21 ש' 15-20).
17 עוד מסר הנאשם כי יש לו אח שדומה לו ממש, אך לא יביא אותו לביהמ"ש כי הוא עובד
18 בהסעות והנאשם לא כל כך בקשר אתו (ע' 21 ש' 26, ע' 22 ש' 29-30).
19 בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שהשוטר אבי אשכנזי מכיר אותו (ע' 23 ש' 5).
20 גם משהוצג לנאשם הסרטון עמד על כך שאינו מזהה את עצמו.

22 13. על יסוד כל שפורט מעלה, ומשנותר בי ספק הן באשר להשלמת עבירת הגניבה ע"י הדמות
23 המופיעה בסרטון ת/4א והן באשר לזיהויו של הנאשם כאותה דמות, אני מזכה את הנאשם,
24 מחמת הספק, מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

26 זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי מרכז.

29 ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תש"פ, 26/11/2019 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלד על ידי גל זינר